

(S)

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „P3“ 2018-09-24 SKUNDO**

2018 m. lapkričio 26 d. Nr. S-209 (7-188/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininką
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams

Ramutei Matkevičienei

mokesčių administratoriaus atstovui

I. G.
I. G.
nedalyvaujant

2018 m. lapkričio 6 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „P3“ (toliau – Pareiškėja arba Bendrovė) 2018-09-24 skundą Nr. 02-2018/MGK dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-09-05 sprendimo Nr. 331C-84292, n u s t a t ė:

Pareiškėja 2017-10-26 Inspekcijai pateikė prašymą Nr. (17.16-40)GES-425625 (toliau – Prašymas) grąžinti 56100 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką (skirtumą). Inspekcija 2018-01-22 sprendimu Nr. 331C-19646 priėmė sprendimą grąžinti 14351 Eur PVM permoką. 41749 Eur PVM permoka nebuvo grąžinta atsižvelgiant į tai, kad buvo inicijuotas mokestinis patikrinimas už laikotarpį nuo 2017-09-01 iki 2017-09-30 (Šiaulių AVMI 2018-05-11 patikrinimo aktas Nr. (41.2)FR0680-185; Šiaulių AVMI 2018-06-13 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (44.1)FR0682-195; Inspekcijos 2018-08-24 sprendimas Nr. 69-92). Inspekcijos 2018-08-24 sprendimu Nr. 69-92 Šiaulių AVMI 2018-06-13 sprendimas Nr.(44.1)FR0682-195 panaikintas.

2018-09-05 Inspekcija priėmė sprendimą Nr. 331C-84292, kuriame, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos

viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės Nr. VA-186), nusprendė gražinti 32291,50 Eur.

Inspekcija sprendime nurodė, kad vadovaujantis MAĮ 87 str. 5 dalies ir 12 dalies nuostatomis, gražinamas PVM permokos (skirtumo) likutis. Inspekcijos duomenimis, 2018-09-04 PVM permokos (skirtumo) likutis nuo 2017-09-01 iki 2017-09-30 yra 32291,50 Eur. Inspekcija paaiškino, kad negražinta 9457,50 Eur suma įskaityta pagal Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 20 įsakymą Nr. VA-193 patvirtintas „Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo“ taisyklės (toliau – Taisyklės Nr. VA-193) mokestinėms prievolėms padengti, kurių mokėjimo terminas buvo susidaręs iki Sprendimo priėmimo. Inspekcija pateikė informaciją apie tai, kokių mokesčių prievolės buvo padengtos iš minėto likučio 9457,5 Eur.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir, remdamasi MAĮ 87 str. 1 dalies nuostatomis, Taisyklių Nr. VA-186 56 punkto nuostatomis, nurodo, kad mokesčių administratorius neturėjo teisės Bendrovės deklaruotas prievolės padengti (įskaityti) iš Bendrovės 41749 Eur permokos. Inspekcija turėjo gražinti 41749 Eur, nes panaikinus Šiaulių AVMI sprendimą, neliko priežasties ar teisinio pagrindo, dėl kurio ši suma negalėtų būti gražinta.

Pareiškėja skunde pateikia papildomus nesutikimo motyvus dėl Šiaulių AVMI veiksmų, vykdytų tikrinant Bendrovės prašymo pagrįstumą. Skunde nurodoma, kad mokestinis patikrinimas dėl Prašyme nurodytos mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo turėjo būti pradėtas ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 19 d. (per 5 dienas nuo MAĮ 87 straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatyto termino pabaigos dienos), tačiau Šiaulių AVMI tik 2018 m. sausio 24 d. raštu Nr. (41.2) FR0663-22 pranešė Bendrovei, kad pradėtas Bendrovės teminis mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo patikrinimas. Kartu su šiuo raštu Bendrovei buvo atsiųstas Šiaulių AVMI 2018-01-22 pavedimas tikrinti Nr. (41.2) FR0773-197, kuriame nurodoma mokestinį patikrinimą pradėti 2018-02-12, o baigti 2018-02-27. Pareiškėjas pabrėžė, kad MAĮ 87 straipsnis nesuteikia mokesčių administratoriui teisės atlikti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumo mokestinį patikrinimą kitais terminais, nei nustatytais MAĮ. Tokiu būdu, Šiaulių AVMI 2018 m. sausio 24 d. raštas Nr. (41.2) FR0663-22 ir Šiaulių AVMI 2018-01-22 pavedimas tikrinti Nr. (41.2) FR0773-197 suteikia pagrindą konstatuoti faktinę aplinkybę, jog Šiaulių AVMI nepasinaudojo MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nurodyta teise patikrinti Bendrovės pateikto Prašymo pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, nes MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytu terminu nepradėjo mokestinio patikrinimo dėl Prašyme nurodytos mokesčio permokos gražinimo.

Pareiškėja pateikia nesutikimo motyvus ir dėl tvarkos ir terminų išnagrinėti prašymą ir priimti sprendimą dėl mokesčio permokos gražinimo. Pareiškėja, remdamasi MAĮ 87 straipsnio 7 dalies 1 punktu ir 8 dalimi bei Taisyklių Nr. VA-186 53 punktu, nurodo, kad Bendrovė Šiaulių AVMI pareikalautus papildomus dokumentus pateikė 2017 m. lapkričio 6 ir 14 d., nors MAĮ ir Taisyklių Nr. VA-186 numatytas 30 kalendorinių dienų terminas Prašymo išnagrinėjimui ir sprendimo priėmimui skaičiuojamas nuo 2017 m. lapkričio 15 d. Tokiu būdu Šiaulių AVMI privalėjo išnagrinėti Prašymą ir priimti sprendimą dėl 56100 Eur PVM permokos (skirtumo) įskaitymo (neįskaitymo) ir (arba) gražinimo (negražinimo) ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 14 d., tačiau to nepadarė.

Pareiškėja skunde išdėstė savo poziciją ir dėl Šiaulių AVMI atlikto Bendrovės operatyvaus patikrinimo. Pareiškėja nurodo, kad Bendrovės vadovas 2017 m. gruodžio 13 d. pasirašytinai buvo supažindintas su Šiaulių AVMI 2017 m. gruodžio 11 d. operatyvaus patikrinimo pavedimu Nr. FR1043-7291, kuriuo pavesta atlikti Bendrovės operatyvų patikrinimą tikslu patikrinti mokesčių įstatymuose bei jų lydimoosiuose teisės aktuose ir kitose srityse nustatytų mokesčių mokėtojų pareigų vykdymą. Šiame pavedime nurodoma: „Operatyvų patikrinimą pradėti

2017-12-11 baigti iki 2017-12-28“. Pareiškėjos tvirtinimu, nors Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2008 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. VA-71 patvirtintų „Operatyvaus patikrinimo pavidimo ir operatyvaus patikrinimų rezultatų įforminimo dokumentų formų naudojimo ir užpildymo taisyklių“ pagrindu parengtoje pažymoje nenurodoma kurių mokesčių įstatymuose bei jų lydimočiuose teisės aktuose ir kitose srityse nustatytų mokesčių mokėtojų pareigų vykdymas buvo tikrinamas, tačiau Operatyvaus patikrinimo pažymoje (toliau – OP pažyma) pateikti duomenys akivaizdžiai rodo, jog operatyvus patikrinimas buvo susijęs su mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimu ir operatyvaus patikrinimo metu buvo tikrinamas PVM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumas už laikotarpį nuo 2017-08-01 iki 2017-09-30. Pareiškėja teigia, kad operatyvaus patikrinimo atlikimo taisyklės numato, jog operatyvus patikrinimas neturėtų trukti ilgai. Tuo tarpu, su Bendrovės Prašymu grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) susijęs Šiaulių AVMI operatyvus patikrinimas buvo vykdomas net 40 dienų. Pareiškėjos tvirtinimu, OP pažymoje nenurodoma, kurių mokesčių įstatymų reikalavimų pažeidimus padarė Bendrovė. OP pažymoje konstatuojamas mokesčio patikrinimo inicijavimas, o tai reiškia, kad 2018 m. sausio 19 d. Šiaulių AVMI dar nebuvo pradėjusi mokesčio patikrinimo dėl Prašyme nurodytos mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo.

Pasisakydama dėl Inspekcijos 2018-01-22 sprendimo Nr. 331C-19646 neteisėtumo, Pareiškėja pažymi, kad Šiaulių AVMI 2018-01-22 pavidime tikrinti Nr. (41.2) FR0773-197 nurodoma mokesčio patikrinimą pradėti 2018-02-12, o baigti 2018-02-27. Skunde nurodoma, kad Inspekcijos sprendimas buvo priimtas tik 2018 m. sausio 22 d. Tuo tarpu, pagal Taisyklių Nr. VA-186 53 punkte nustatytus terminus, Bendrovės pateiktas Prašymas turėjo būti išnagrinėtas ir priimtas sprendimas ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 14 d. Todėl Inspekcijos 2018-01-22 sprendimas yra neteisėtas.

Pareiškėja, apibendrinama Šiaulių AVMI veiksmus dėl Bendrovės 2017 m. spalio 26 d. pateikto Prašymo grąžinti (įskaityti) 56100 Eur PVM permoką (skirtumą), konstatavo, jog Šiaulių AVMI pareigų nevykdė ir tokiu būdu pažeidė MAĮ 32 straipsnio normas: 1) Taisyklių Nr. VA-186 53 punkte nustatyta tvarka ir terminais neišnagrinėjo Prašymo ir nepriėmė Sprendimo dėl 56100 Eur PVM permokos (skirtumo) įskaitymo (neįskaitymo) ir (arba) grąžinimo (negrąžinimo), nors tai turėjo padaryti ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 14 d. ; 2) MAĮ 87 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka ir terminais negrąžino Bendrovei 56100,00 Eur PVM permokos, nors tai turėjo padaryti ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 14 d.; 3) pavėluotai priimtame Sprendime nenurodė 41749 Eur negrąžinimo priežasties ir teisinio pagrindo. 4) Nepagrįstai trikdė Bendrovės veiklą – operatyvų patikrinimą dėl Bendrovės pareigų vykdymo atliko 40 dienų.

Pareiškėja pateikė nuomonę ir dėl Komisijos 2018 m. balandžio 16 d. sprendimo Nr. S-66 (7-31/2018). Pareiškėjo nuomone, Komisija neteisėtas MAĮ 87 straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatytas įstatyminės mokesčių teisės normas, įpareigojančios mokesčių administratorių grąžinti mokesčių mokėtojui mokesčio permoką nustatytais terminais, interpretavimas (jog permokos grąžinimo terminas yra *instrukcinio pobūdžio*, o šio termino pažeidimas *tiesiogiai nesukuria neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgina administracinį procesą*) yra aiškiai nepagrįstas. MAĮ 87 straipsnio 7 dalies 1 punktas nustato MAĮ 26 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytas vietas mokesčių administratoriaus vienos iš pagrindinių funkcijų – mokesčio permokos grąžinimo mokesčių mokėtojui – atlikimo tvarką, t. y. nurodo konkretų mokesčio permokos grąžinimo terminą.

Pareiškėja prašo pakeisti Inspekcijos sprendimą, nurodant, jog pagal Pareiškėjos 2017-10-26 prašymą Nr. GES-425625 mokesčių administratorius privalo Pareiškėjai grąžinti ne 32291,50 Eur, o 41749 Eur PVM permoką, susidariusią už laikotarpį nuo 2017-09-01 iki 2017-09-30.

Komisija, apibendrinusi Pareiškėjos skundo motyvus ir įvertinusi iš Inspekcijos gautą medžiagą bei Komisijos posėdyje Inspekcijos atstovo pateiktus argumentus, konstatuoja, kad

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo prašymas dėl PVM grąžinimo perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo, pagal kurį buvo grąžinta ne visa Pareiškėjos prašyme nurodyta mokesčio permokos suma. Pareiškėja 2017-10-26 Inspekcijai pateikė Prašymą grąžinti 56100 Eur PVM permoką (skirtumą). Inspekcija 2018-01-22 sprendimu Nr. 331C-19646 priėmė sprendimą grąžinti 14351 Eur PVM permoką, o dėl likusios 41749 Eurų dalies Šiaulių AVMI buvo inicijuotas mokestinis patikrinimas, kurio metu buvo apskaičiuotas PVM, konstatavus, kad pirkimo PVM buvo atskaitytas nepagrįstai. Šiaulių AVMI 2018-06-13 sprendimas Nr.(44.1)FR0682-195 Inspekcijos 2018-08-24 sprendimu Nr. 69-92 buvo panaikintas. 2018-09-05 Inspekcija priėmė sprendimą Nr. 331C-84292, pagal kurį nusprendė grąžinti 32291,50 Eurų. Inspekcija sprendime išdėstė, kad vadovaujantis MAĮ 87 str. 5 dalies ir 12 dalies nuostatomis, grąžinamas PVM permokos (skirtumo) likutis. Inspekcijos duomenimis, 2018-09-04 PVM permokos (skirtumo) likutis nuo 2017-09-01 iki 2017-09-30 yra 32291,50 Eur. Inspekcija paaiškino, kad negrąžinta 9457,50 Eur permokos suma įskaityta pagal Taisykles Nr. VA-193 (kurios nustato mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo tvarką) mokestinėms prievolėms padengti, kurių mokėjimo terminas buvo susidaręs iki Sprendimo priėmimo. Komisijai buvo pateikta lentelė, kurioje matosi duomenys apie įskaitymus, atliktus laikotarpiu nuo 2017-10-31 iki 2018-08-27.

Pareiškėja, nesutikdama su Komisijos sprendimu, remdamasi MAĮ 87 str. 1 dalies nuostatomis, Taisyklių Nr. VA-186 56 punkto nuostatomis, nurodo, kad mokesčių administratorius neturėjo teisės Bendrovės deklaruotas prievolės padengti (įskaityti) iš Bendrovės 41749 Eur permokos. Inspekcija turėjo grąžinti 41749 Eur, nes panaikinus Šiaulių AVMI sprendimą, neliko priežasties ar teisinio pagrindo, dėl kurio ši suma negalėtų būti grąžinta.

Nagrinėjant mokesčio mokėtojo skundą, Komisija turi išsiaiškinti, ar Inspekcija teisėtai ir pagrįstai atliko ginčijamos PVM permokos (skirtumo) įskaitymus nuo 2017-10-31 iki 2018-08-27. Pirmiausia yra aktualus su ginčijamu objektu susijusio teisinio reguliavimo aiškinimo ir taikymo klausimas.

Mokesčio permokos įskaitymą ir grąžinimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (toliau – PVMĮ), MAĮ ir Inspekcijos viršininko patvirtintų Taisyklių Nr. VA-186 ir VA-193 nuostatos. Paminėtina, kad centrinis mokesčių administratorius minėtas taisykles patvirtino pagal MAĮ 87 str. pavedimą.

Komisija pažymi, kad PVMĮ 91 straipsnio 1 dalis įtvirtina, kad PVM permoka ir už atitinkamą mokestinį laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (grąžinami). Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus (2009 m. gruodžio 3 d. įstatymo Nr. XI-518 redakcija). MAĮ 87 straipsnio 5 dalis (2007 m. liepos 3 d. įstatymo Nr. X-1249 redakcija) įtvirtina, kad „mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. Tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas turi laiku negrąžintų skolų valstybei pagal paskolas iš valstybės vardu pasiskolintų lėšų ar pagal paskolas, dėl kurių kreditoriams suteikta valstybės garantija, permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka iš šių sumų padengus mokestinę nepriemoką, naudojamos minėtoms skoloms dengti finansų ministro nustatyta tvarka. Padengus šias skolas likusios sumos grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu.“

Taisyklių Nr. VA-186 56 punkte nustatyta, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas pateikia prašymą ir Inspekcija priima sprendimą atlikti prašomos grąžinti (įskaityti) mokesčio permokos (skirtumo) mokestinį patikrinimą už prašyme nurodytą mokestinį laikotarpį, prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos grąžinimas arba įskaitymas už nurodytą mokestinį laikotarpį kitoms mokestinėms ar baudų už administracinius nusižengimus nepriemokoms dengti stabdomas iki Inspekcijos sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo priėmimo, išskyrus Taisyklių

55.3 papunktyje numatytą atvejį. Jeigu sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo mokesčiai papildomai nėra apskaičiuojamas, tai prašyme nurodyta permoka (skirtumas) pirmiausiai įskaitoma prašyme nurodytoms mokesčinėms ar baudų už administracinius nusižengimus nepriemokoms padengti. Atlikus įskaitymus, jei nėra kitų mokesčių nepriemokų, kurias Įskaitymo taisyklių nustatyta tvarka privaloma padengti, likęs permokos (skirtumo) likutis gražinamas per Taisyklių Nr. VA-186 54 punkte nurodytą terminą. Jeigu Inspekcijos mokesčio patikrinimo metu papildomai apskaičiuota suma ir sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo patvirtinta mokesčio suma yra mažesnė už prašomą gražinti mokesčio permokos (skirtumo) sumą, tai priimamas sprendimas gražinti likusią dalį prašomos gražinti sumos, įvertinus patikrinimo metu papildomai apskaičiuotą sumą ir atlikus mokesčių ar baudų už administracinius nusižengimus nepriemokų įskaitymą. Prašoma gražinti mokesčio permoka (skirtumas) ar jo dalis negražinama, kai sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo nustatoma, kad mokesčio permokos (skirtumo) ar jo dalies nėra arba Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ nuostatomis ir kitais teisės aktais, priima sprendimą negražinti mokesčio permokos (skirtumo) sumos.

Pagal Taisyklių VA-193 24 p. nurodyta, kad „Kai mokesčių mokėtojas pateikia Prašymą ir mokesčių administratorius priima sprendimą patikrinti Prašyme nurodytos permokos (skirtumo) už nurodytą mokesčių laikotarpį realumą, Prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos gražinimas (įskaitymas) už nurodytą mokesčių laikotarpį stabdomas, kol bus priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas, <...>“.

Apibendrinant su PVM permokos gražinimu (įskaitymu) susijusį teisinį reguliavimą, išskirtini tokie aspektai:

- mokesčių mokėtojui gražinamos ne visos prašyme nurodytos permokėtos mokesčio sumos, o tik tos, kurios lieka po visų mokesčių nepriemokų, susidariusių iki sprendimo gražinti permoką priėmimo bei kitų su valstybės užtikrinimu susijusiomis paskolomis susijusių sumų padengimo (įskaitymo) MAĮ nustatyta tvarka ir terminais;

- mokesčio permokos įskaitymas ir gražinimas yra stabdomas nuo sprendimo, kuriuo buvo nuspręsta patikrinti Prašyme nurodytos permokos (skirtumo) realumą dienos iki tol, kol bus priimtas ir įsigalios mokesčių administratoriaus sprendimas, patvirtinantis mokesčio permokos pagrįstumą.

Pagal faktines bylos aplinkybes Šiaulių AVMI pavedimas tikrinti Pareiškėją išrašytas 2018-01-22, Inspekcijos sprendimas, kuriuo buvo panaikintas Šiaulių AVMI sprendimas, buvo priimtas 2018-08-24, sprendimas gražinti dalį PVM skirtumo Inspekcijos buvo priimtas 2018-09-05. Pagal H. J. pateiktą lentelę, kurioje matosi duomenys apie įskaitymus, atliktus nuo 2017-10-31 iki 2018-08-27 (2017-10-31, 2017-12-15, 2018-01-15, 2018-01-25, 2018-02-15, 2018-02-26, 2018-03-26, 2018-06-15, 2018-07-25, 2018-08-27) akivaizdu, kad įskaitymai iš ginčijamos PVM permokos buvo atliekami ir laikotarpiu, kai buvo atliekamas patikrinimas bei mokesčio ginčo metu iki Inspekcijos sprendimo, panaikinančio Šiaulių AVMI sprendimą, priėmimo dienos (2018-08-24) bei vėliau. Atsižvelgus į aptartas faktines bylos aplinkybes, konstatuotina, kad Inspekcija dalį įskaitymų atliko laikotarpiu, kurio metu įskaitymas turėjo būti sustabdytas pagal minėtas Taisyklių Nr. VA-186 ir VA-193 nuostatas, o dalį – laikotarpiu, kai įskaitymai neturėjo būti stabdomi. Bylos nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu Pareiškėjo atstovai tvirtino, kad Pareiškėja tuo pat metu pati atliko mokėjimus į biudžetą. Pagal MAĮ 34 str. mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas savo funkcijas ir įgyvendindamas jam MAĮ suteiktas teises, atliekamus veiksmus privalo įforminti sprendimais ir kitais dokumentais. Pagal bylos medžiagą nėra nustatyta, kad mokesčių administratorius informavo mokesčių mokėtoją apie atliekamus įskaitymus laikotarpiu, kai permokų įskaitymas turėjo būti stabdomas.

Komisija pažymi, kad valstybės valdžios institucijos privalo veikti atidžiai ir rūpestingai. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtinta kiekvieno asmens teisė į gerą administravimą, reiškianti, kad institucijos reikalus turėtų tvarkyti nešališkai, teisingai ir per kiek

įmanomai trumpesnį laiką (Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalis). Taigi, svarbiausiuose nacionaliniuose ir tarptautiniuose teisės aktuose yra įtvirtintas gerojo administravimo principas, kuris iš esmės reiškia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. spalio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-502-134/2012).

Komisija pagal bylos duomenis be mokesčių apskaitos duomenų negali nustatyti faktinės permokų susidarymo ir įskaitymo situacijos bei įvertinti atliktų mokėjimų duomenų. Inspekcija, pasinaudodama mokesčių apskaitos informacinės sistemos duomenimis, turėtų iš naujo išanalizuoti mokesčio mokėtojo situaciją, įvertindama Inspekcijos atliktus PVM permokos įskaitymus mokestinėms prievolėms padengti ir Pareiškėjos tuo pačiu laikotarpiu atliktus mokėjimus, kurie, sustabdžius permokos įskaitymus, būtų panaudoti prievolėms padengti. Inspekcijai tikslinga sumodeliuoti tokią situaciją, kokia būtų susidariusi, laikantis teisės aktų reikalavimų, t. y. sustabdžius PVM skirtumo įskaitymus. Retrospektyviniu požiūriu peržiūrint situaciją ir nustačius permokų sumas, jų grąžinimas turėtų būti atliekamas, atsižvelgiant į realiai turimą iki pakartotinio prašymo įvertinimo susidariusią permoką.

Pareiškėja Komisijai pateikė ir kitus nesutikimo motyvus, kurių esminę dalį sudaro argumentai, susiję su MAĮ nustatytų terminų nesilaikymo pažeidimais, priimant Inspekcijos pirmąjį 2018-01-22 sprendimą (pagal kurį buvo grąžinta tik dalis permokos), Šiaulių AVMI atliekant veiksmus, susijusius su Bendrovės prašymo grąžinti PVM permoką tikrinimu ir pan. Įvertinusi papildomus argumentus, Komisija pažymi, kad minėti argumentai yra susiję ne su apskūstu Inspekcijos sprendimu, o su Inspekcijos 2018-01-22 sprendimu ir Šiaulių AVMI 2018-06-13 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (44.1)FR0682-195, kuris buvo panaikintas Inspekcijos 2018-08-24 sprendimu Nr. 69-92 jau pirmojoje mokestinio ginčo stadijoje, t. y. sprendimas mokesčių mokėtojo naudai dėl permokos pagrįstumo yra įsigaliojęs. Pareiškėjo nesutikimo motyvai, susiję su Komisijos sprendimu (kuris buvo priimtas apskundus Inspekcijos veiksmus dar nepasibaigus mokestiniam patikrinimui), taip pat nesusiję su ginčo objektu. Kadangi minėti Pareiškėjo argumentai nėra susiję su Pareiškėjo ginčijamu sprendimu, pagal kurį buvo grąžinta mažiau nei buvo nurodyta Prašyme, pasisakyti dėl minėtų argumentų netikslinga. Šiuo aspektu Komisija taip pat pažymi, kad Europos Žmogaus Teisių Teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje ne kartą konstatuota, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną argumentą (žr., pvz., Europos Žmogaus Teisių Teismo 1994 m. balandžio 19 d. sprendimas Van de Hurk prieš Nyderlandus (pareiškimo Nr. 16034/90); 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimas (pareiškimo Nr. 20772/92); Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. lapkričio 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A261-3555/2011, 2016 m. liepos 1 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-3707-575/2016).

Inspekcija, iš naujo nagrinėdama Pareiškėjos prašymą, turėtų atsižvelgti į šiame sprendime išdėstytus argumentus, teisės aktų nuostatas ir atsižvelgdama į Prašymo nagrinėjimo metu apskaitos sistemoje esančius permokų duomenis bei teisės aktų nustatyta tvarka atliktus įskaitymus nepriemokoms padengti ir MAĮ nustatytus apribojimus, spręsti PVM permokos (skirtumo) grąžinimo klausimą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2018-09-05 sprendimą Nr. 331C-84292 ir Pareiškėjos prašymą dėl PVM grąžinimo perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė,
pavadojanti komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė